

Nevšední tvůrčí rukopis a nápady Mariána Pecka

Čert a Káča „po slovensku”

**OSTRAVA (hla, čtk). Čes-
ká premiéra netradičního
zpracování klasické po-
hádky Čert a Káča se při-
pravuje v ostravském
Divadle loutek.**

Se souborem ji nastudoval slovenský režisér Marián Pecko na původní text slovenské autorky Ivety Škripkové. Premiéra se uskuteční v pátek 21. února v 17 hodin. Iveta Škripková, která je ředitelkou banskobystriického Bábkového divadla Na rázcestí, vycházela

především z libreta Adolfa Weniga ke stejnojmenné opeře Antonína Dvořáka. Pecko je uměleckým šéfem Bábkového divadla. Ze Slovenska je celý inscenační tým.

Čerta hraje v „činoherní opeře“ s „živými“ herci Jiří Sedláček, avšak Káči budou oproti klasické pohádce Boženy Němcové vystupovat ve scénách na posvícení, v pekle a na zámku hned dvě. Znít tu bude i Dvořákova hudba.

O přestávce představení připravilo divadlo módní přehlídku „Krásná Káča“. Rodin-

ná hra je určena divákům od osmi let, ale také dospělým, upozornila překladatelka hry a dramaturgyně Hermína Motýlová.

Pecko, který v České republice hostuje poprvé, považuje pozvání ostravského divadla za důležité, protože může pracovat v zemi, kde je loutkové divadlo jedno z nejlepších v Evropě. „Je to důležité a zavazující. Představení se koná za přispění řady sponzorů, jistě přinese podívanou nejen malým divákům, ale i jejich rodičům.”

Svoboda - list pro Mrazov a Slasov
15. 2. 1997

22.2.1997

Ostravská Káča Mariána Pecky

V ostravském Loutkovém divadle se v těchto dnech můžeme setkat s jednou ze současných význačných osobností slovenského umění - režisérem Mariánem Peckou z Loutkového divadla na Rozcestí v Banské Bystrici. S ostravským souborem připravuje inscenaci inspirovanou klasickým příběhem o Čertovi a Káče.

Banskobystrickému loutkovému divadlu se Marián Pecko upsal před jedenácti lety jako loutkař. Později se stal režisérem a uměleckým šéfem. Divadlo prošlo význačnými změnami. Poslední se udála na začátku tohoto roku, když se rozhodli vytvořit novou tradici představení pro rodiče a děti hrané během týdne. Snaha hrát nejenom pro děti, ale i pro dospělé přivedla však jeho špičkové představitelé po šestiletém období zpět na rozcestí.

První příznaky se však objevily už v minulé divadelní sezóně, když dvě premiérové inscenace připravili hostující režiséři - Zoja Mikotová z Brna a Wojcech Szlachowski z Bialystoku. Marián Pecko na toto téma řekl, že si potřebují se souborem po třiceti společných inscenacích navzájem od sebe odpočinout. Přestávku však využil na působení na domácích a zahraničních scénách - v loutkových divadlech ve Varšavě a Bialystoku. Na jevišti slovenského činoherního Divadla SNP v Martině režíroval dramatickou prózu Dobroslava Chrobáka *Drak se vrací*.

Režirovat do Ostravy Marián Pecko přišel hned po úspěšném uvedení *Lorcovy Pláňky* v Divadle A. Bagara v Nitře, kde nastoupil na konci sezóny jako interní režisér. Pecko klade důraz na hloubku a sugestivitu výpovědi, hledá společné paralely mezi námi a hrdiny jednotlivých děl. Uplatnil to i v případě *Pláňky*, kterou diváci i odborná veřejnost svorně označili jako událost. *Pláňka* je inscenace začínající obrazem útlé ženy ve velkém prostoru a režisér postavil její příběh na kontrastu - pokoří její příběh tento velký prostor nebo ne? Výsledkem bylo uvědomění si, že nic není důležitější než člověk.

Osobitostí by měla být prosáknuta i režie hudební inscenace o Čertovi a Káče v ostravském Loutkovém divadle pro starší děti. Režisér Pecko se ani teď nezapřel a rozhodl se pohrát si s námětem, na který existují dva pohledy: mužský - Káča je hrozná ženská, kterou nikdo nechce. Proti němu stojí ženská - co by chlapi dělali bez ní, vždyť Káča přece dokáže všechno zařídit. Takže režisérovi Mariánu Peckovi opět jde, tak jako naposledy při *Pláňce*, o lidské kvality a vlastnosti. **KATARÍNA DUCÁROVÁ**

Netradiční zpracování Čerta a Káči

Pohádka je určena dětem i dospělým

OSTRAVA - Českou premiéru netradičního zpracování klasické pohádky Čert a Káča nastudoval se souborem ostravského Divadla loutek slovenský režisér Marián Pecko na původní text slovenské autorky Ivety Škripkové. Premiéra se uskutečnila v pátek. Škripková vycházela především z libreta Adolfa Weniga ke stejnojmenné opeře Antonína Dvořáka. Ze Slovenska je celý inscenační tým. Čerta hraje v "činoherní opeře" s "živými" herci Jiří Sedláček,

avšak Káči oproti klasické pohádce Boženy Němcové vystupují ve scénách na posvěcení, v pekle a na zámku hned dvě. Rodinná hra je určena divákům od osmi let, ale také dospělým, upozornila překladatelka hry a dramaturgyně Hermína Motýlová. Pecko, který v ČR hostuje poprvé, považuje pozvání ostravského divadla za důležité, protože může pracovat v zemi, kde je loutkové divadlo jedno z nejlepších v Evropě.

Poslední premiérou letošní sezóny na scéně ostravského Divadla loutek bude Čert a Káča

Marián Pecko režíruje v České republice poprvé

Poslední premiérou letošní sezóny, protože následovat bude už jen oprášení jedné starší inscenace, na scéně ostravského Divadla loutek (DL) je Čert a Káča. Představení vzniká pod vedením režiséra evropského formátu, uměleckého šéfa banskobystričského Divadla Na rázcestí - Mariána Pecka. Jedná se o jeho první pohostinskou režii na území České republiky vůbec, a ke spolupráci si přizval i celý slovenský tým.

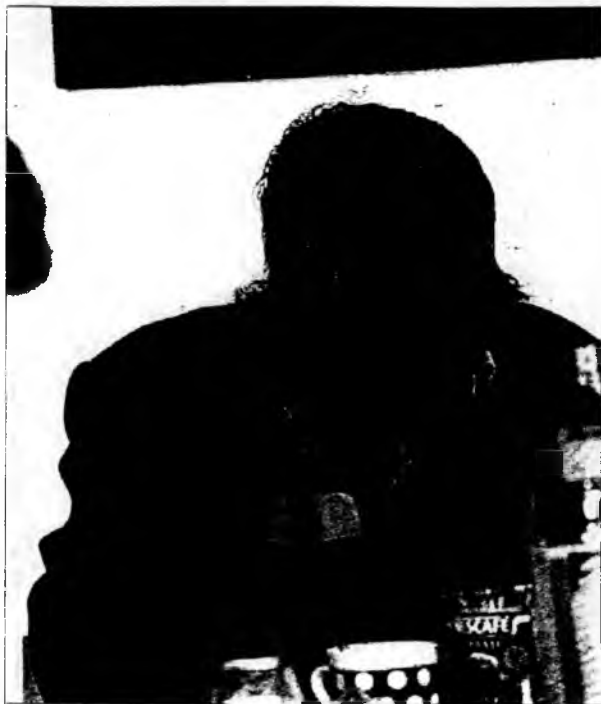
K prvním kontaktům a vzájemnému namlouvání mezi režisérem a dramaturgyní DL H. Motýlovou došlo na Mezinárodním loutkovém festivalu v Banské Bystrici, kam Ostravští pravidelně zajíždějí. Následovalo pozvání a společné hledání vhodného titulu k uvedení. Od začátku bylo jasné pouze to, že by se mělo jednat o klasickou pohádku nejlépe od Boženy Němcové.

Když už bylo rozhodnuto, že se bude v Ostravě inscenovat Čert a Káča, objevil režisér libreto Adolfa Weniga ke stejnojmenné Dvořákově opeře. To pouze drobně upravil a jeho žena, herečka, dramaturgyně a feditelka Divadla Na rázcestí v jedné osobě - Iveta Škrípková dopsalá loutkářskou část. I další členové realizačního týmu přijeli do Ostravy ze Slovenska. Autorem výtvarného návrhu scény je Ján Závarský ze Slovenského národního divadla (SND) v Bratislavě, kostýmy a loutky vznikly v hlavě špičkové slovenské výtvarnice Evy Farkašové. Choreografické spolupráce se ujala E. Lindtnerová-Krošláková ze SND. Vedle hudebních motivů A. Dvořáka zazní v před-

stavení i původní scénická muzika, jejímž autorem je R. Mankovecký z Banské Bystrice.

Režisér Marián Pecko na tiskové konferenci přilíhli o svém pojetí neprozradil. Jednak podotkl, že se mu o vlastní práci vždy těžko mluví a navíc nerad prozrazuje divákům cokoliv dopředu, protože po prozrazení to už nebaví ani realizátory, ani diváky. Přirozená zvědavost a neodbytnost přítomných jej nakonec přece jen vedla k malému „uřeknutí“. K postavě Káči se dá podle něj přistupovat buď z mužského nebo naopak ženského hlediska. Tentokrát prý ženský pohled převažuje. Lehká nápověda je obsažena ostatně i v názvu módní přehlídky, která jistě bude obohacena přestávkami a jež nese název Krásná Káča. Při této příležitosti je vhodné zmínit, že režisér se přiznal ke svému dávnému snu - režirovat módní přehlídku a dělat cirkus (samořejmě v původním slova smyslu). Byť na druhé straně prozradil, že je velmi hravý a práci v divadle má velmi rád. Nejvíce ze všeho miluje zkoušky, kdy je skutečně šťastný. Po premiéře si ale inscenace začne žít vlastním životem a dveře pro režiséra se uzavřou.

V Peckově „domácím“ divadle kromě věcí vyslovených pro děti vznikají i „dospělácká“ představení a on sám mezi nimi nečiní velké rozdíly. Nejdůležitější je podle něj poctivé umění občas okořeněné i nějakou tou myšlenkou. V prvé řadě jde ale o to, aby se dětem nekazil vkus. „Ať už se jedná o dospělého nebo o dítě, podstatné je, aby si po návštěvě divadla řekl, že ta hodina byla úplně jiná než

Režisér Marián Pecko na tiskové konferenci v ostravském Divadle loutek.

Foto: DEN - MIROSLAV KUČEJ

těch zbývajících třidvacet. Divák si musí odnést zážitek, ať už příjemný nebo nepříjemný, ale zážitek“, říká o divadle M. Pecko.

Čert a Káča bude mít premiéru v Divadle loutek v pátek 21. února v 17 hodin. Inscenátoři soudí, že pohádka

je vhodná pro diváky ve věku od 8 do 108 let. Ostatně proto bude také uváděna i ve večerních hodinách (poprvé se tak stane 25. března), aby představení mohli navštívit i rodiče se staršími dětmi (některé z nich se totiž mezi „drobotinu“ stydí chodit).

Svoboda - list pro Moravu a Slezsko
21.2. 1997

Čert a Káča mají českou premiéru

OSTRAVA (hla). Jak už jsme psali, Divadlo loutek Ostrava uvede dnes v 17 hodin českou premiéru netradičního představení *Čert a Káča*. Libreto Adolfa Weniga k Dvořákově opeře *Čert a Káča* upravil Marian Pecko, který je současně i hostujícím režisérem. Iveta Škripková je autorkou „loutkářské části“ představení. Dramaturgyní je Hermína Motýlová. Výtvarnicí loutek a kostýmů je Eva Farkašová. Součástí premiéry je i módní přehlídka.

Součástí premiéry Čerta a Káči v Divadle loutek Ostrava byla trochu netradičně i módní přehlídka

Adaptace klasické opery hýří vtípem

Dvořákovu operu „Čert a Káča“ znají děti i dospělí jako trvalou součástí české hudební klasiky. S tímto faktem jistě počítalo vedení Divadla loutek v Ostravě (DLO), když právě na tomto titulu provedlo perspektivnost trvalejší vzájemné spolupráce se slovenským „Bábkovým Divadlem na Rázcestí“ v Banské Bystrici. Reditelka tohoto souboru Iveta Škrípová totiž použila libreta Adolfa Weniga k této opeře a na jeho podkladě vytvořila vlastní alternativně pojatou adaptaci, jejíž formální ustrojení je důmyslně prokomponováno a přímo hýří vtípem a nápaditostí.

TEREZA DAVIDOVÁ

Dramaturgyně DLO Hermína Motýlová tento text přeložila a šéfrežisér banskobystrického souboru Marián Pecko, takto velmi renomovaný umělec s mnoha domácími i zahraničními úspěchy na svém tvůrčím kontě, byl vyzván k pohostinskému nastudování tohoto podivuhodného jevištního tvaru, kde jeden příběh je překvapivě předveden hned ve dvou zpodobení: nejprve mužskými představiteli s převahou činoherních stavebních prostředků, podruhé pak ženskou částí souboru ve výsostně stylově čistém loutkářském provedení. Režisér si přizval další slovenské kolegy - scénografa Jána Zavarského, výtvarnici Evu Farkašovou (která velmi působivě navrhla kostýmy i stylové loutky), choreografku Elenu Lindtnerovou-Krošlákovou a autora scénické hudby Roberta Mankoveckého. A v tomto týmu vystavěli inscenaci, která doslova uchvacuje svoji dynamičností, výtvarnou vyříbeností a rytmickou i melodickou případností hudebního

To, co pánové (zleva D. Mílek, I. Feller a V. Georgiev) v první půli divákům naservírují, musejí krásné ženy pak „uvádět na pravou míru“.

Foto: WERNER ULLMANN

doprovodu (v interpretaci houslistky Edity Bandyové a klavírnisty Tomáše Rossiho).

Účinkující herci naplňují realizační koncepci s velkým entuziasmem, který v první části místy přechází až v překotnost. V průběhu repríz se jevištní celek jistě více usadí a jednotlivé výkony dosáhnou větší preciznosti, která zdobí výkony interpretů ve druhé polovině. Zde jde o velmi promyšleně charakterizované a přesně dotožené jevištní jednání, kde čistota dikce i stylová vyváženost akcí

jsou přímo průzračné. „Krásné ženy“ - jak jsou nám programem představovány - Lenka Sedláčková-Kučarská, Vladimíra Krakovková, Vladimíra Nosálková, Jitka Ščurková a Božena Homolková se vryjí do paměti zaujatých diváků v působivé hudebně dramatické show, kterou obohacují dokonalým vedením loutek v rolích Káči, Jirky, Marbucla, Lucifera, Knížete a Správce. Vtipně „uvádějí na pravou míru“ to, co předtím bylo naservírováno muži (Jiří Sedláček, Ivan Feller, Nikos

Engonidis, Vladislav Georgiev, David Milek) v hektickém a invencí „prošpikovaném“ hereckém balábi-le, kde režisérova fantazie je uváděna v život ve velmi imponující podobě.

Součástí netradičně pojaté české premiéry byla o pěstávce ve foyeru divadla vtipně komentovaná módní přehlídka luxusních šatových modelů, plavek i kožichů. Pod případným názvem „Krásná Káča“ ji připravil jeden ze sponzorů představení - Módní klub ATREI z Ostravy.

Nádherný večer v ostravském Divadle loutek pro odrostlejší děti i dospělé

Excelentní hra Čerta a Káči

JIRÍ GORDON

OSTRAVA. Setkání s oním kýženým přístupem k uměleckému výkonu, který je nepřehlédnutelně posvěcen výrazným talentem, je vždycky příležitostí ke svátečnímu pocitu.

Nyní nám jej dopřáli – a hned v míře vrchovaté – v ostravském Divadle loutek. Dramaturgyně Hermína Motýlová vybrala a přeložila zdařilou slovenskou adaptaci libreta Adolfa Weniga k opeře Antonína Dvořáka „Čert a Káča“ z pera Ivety Škrípkové.

Vedení Divadla loutek pak její nastudování světilo slovenskému loutkáři Mariánu Peckovi, režijně „ostřílenému“ několikaletým úspěšným působením v Bábkovém Divadle na Rázcestí v Banské Bystrici. A ten svému evropskému renomé a pověsti umělce „který svými režijními kreacemi vždy překvapí“ nezůstal nic dlužen. Uzářal se v nejlepší světlo a srazil soubor k nebývalé zapálenému výkonu. Představení je rozvrženo do dvou oddílů a známý příběh o čertovi, Káči, vesnicím chasníkovi Jirkovi a zámeckém knížeti pánu se tak odehrává před zraky diváků dvakrát, formou vtipného uměleckého souboje „muži versus ženy“.

Jistě i zásluhou invencí prostoupené spolupráce dal-

Ivan Feller a Jiří Sedláček v pohádce Čert a Káča

Foto: Werner Ullmann

ších hostujících tvůrců – scenografa Jána Zavarského, autorky návrhů loutek i kostýmů Evy Farkašové či choreografky Eleny Lindtnerové-Krošlákové. Ve všech případech jde o moderně pojatý vklad do vzájemně propojeného ceiku velké působivosti a vzácné stylové jednoty. Znamenitou kapitolou je i hudební stránka představení, která zásluhou svého autora Roberta Mankoveckého a v neposlední řadě i mladých interpretů – houslistky Edity Bandyové a klaviristy Tomáše Rossiho vnáší do inscenace dynamizující prvek rytmic-

ké a nápaditě formované ozvláštněnosti.

Známy příběh se tak odehraje před zraky diváků dvakrát

A tak až si budete utírat slzy smichu nad suverénní bujarostí a nonšalantní komediálností, s jakými vám rozverný příběh sehráli pánové Jiří Sedláček (Marbuel), Ivan Feller (Jirka), Nikos Engonidis (Lucifer, kníže), Vladislav Georgiev (správce, muž, čert) a David Milek (muž, čert), ne, aby vás – v domnění, že už je konec – napadlo odejít. Přišli byste o

nádherně roztomilé překvapení, které vám ve formě repliky barvitého děje s příkladnou pečlivostí, kreativní fantazií, tvůrčí vynalézavostí a s pepnou dávkou ženské pofouchlosti připravila dámská část souboru – Lenka Sedláčková-Kucharská, Vladimíra Nosálková, Jiřina Šeuková, Božena Homolková a Vladimíra Krakovková.

„Čert a Káča“ v prvním českém uvedení znamená další markantní úspěch ostravské loutkové scény. Uroveň jejich produkce si stabilně uchovává sympaticky ambiciózní umělecký tah a to je vždycky dobré znamení i do budoucna.

Pohádka jako laskavý boj pohlaví

Pohádkou Čert a Káča přispělo do festivalu ostravských scén zdejší Divadlo loutek. V inscenaci slovenského režiséra Mariána Pecka se ovšem nedočkáte jen anekdotického příběhu o herdek babě, před níž se třese i samo peklo. Pětici herců, kteří si v první půli nedžentlensky pohazují s látkovou Káčou v životní velikosti a předvádějí známý příběh, vystřídá totiž po přestávce dámská část souboru. Ošklivá, hubatá a lakotná Kateřina náhle ožije v podobě spanilé, poctivé a odvážné ženy. A vše rodu mužského - chasníci, kníže i čerti - "ztvrdne" v malých dřevěných loutkách; samečci jsou tu manipulováni herečkami i svéráznou verzí pohádky. Místo nebojácného Jirky vyseká lakotného knížete z moci pekelné Kateřina, čímž získá patent na zrušení roboty a zaplaší pekelníky dřív, než se chlapi vyspí z flámu. Zrcadlově převrácený půdorys příběhu, v němž je použito i Wenigovo libreto k Dvořákově opeře, je ovšem laskavě groteskním útokem na mužský svět, jakýmsi dobrosrdečným škádlením loutek a lidí.

Byť v představení ještě skřípou neusazené pantomimické vtípky a neutuchající proud písní, představuje Čert a Káča vkusnou zábavu, již lze stejně dobře servírovat dospělým i dětem. Koneckonců prckům, kteří emancipační touhy scenáristky Ivety Škripkové nepochopí, se dá první díl hrát samostatně.

LUBOŠ MAREČEK

MFJ 15.3.97

Nejen o divadle s ostravským hercem a loutkářem Jiřím Sedláčkem

Kdy se humor a víra neruší

BOHDANA RYWIKOVÁ

Pohádka pro děti i dospělé Čert a Káča v nastudování ostravského Divadla loutek patří v současné době k těm nejzdařilejším a také nejúspěšnějším, bereme-li jako kritérium jak zájem diváků, tak uznání kritiky.

Ostatně potvrdilo se to letos na jaře při Festivalu ostravských divadel, ale i docela nedávno, na zářijovém mezinárodním festivalu loutkových divadel Spectaculo Interesse v Ostravě, z něhož si odnesl Cenu Moravskoslezského dne za herecký výkon v roli Marbuela v Čertovi a Káčě člen souboru Divadla loutek – Jiří Sedláček. Dlužno dodat, že to čertisko, kroužící po jevišti na kolečkových bruslích, působilo stejně přesvědčivě jako Sedláčkův Ježíš ve stejnojmenné inscenaci nebo poslední Slavníkovec – Vojtěch v Mystériu svatého Vojtěcha. A možná se tak trochu opět připomněl těm, kteří ho pamatují z jeho divadelních začátků po skončení brněnské JAMU, kdy zakotvil na prknech tehdejšího Státního divadla Ostrava. Ještě si vzpomíná na svou první roli v komedii „Jako hadr na holi“, kdy mu připadla postava černošského homosexuála. Zkušení kolegové s pobavením očekávali, jak se svého úkolu zhostí, ale studentskými legráckami ostřílený recesista překvapil všechny. „Byla to docela pěkná rolíčka,“ vzpomíná po letech Jiří. „Mohl jsem improvizovat, využil jsem všechno, co jsem se ve škole naučil, dokonce i step.

Docela jsem se divil, co všechno mi kolegové tolerovali.“ V divadle se Jiří brzy „zabydlel“ a šel z role do role. Pak jako by se na nějaký čas z jeviště vytratil, stáhl se do ústraní a jeho úsměv i bláznivé kousky mnohým začaly chybět. V té době chtěl „na volnou nohu“, získat určitý kus svobody a hlavně čas na to, aby si uvědomil, co vlastně od života očekává. Týkalo se to i jeho víry. Mnohé jeho známé překvapilo, že tenhle mladý muž, který nezkazí žádnou legraci a má velký smysl pro recesi, je hluboce věřícím člověkem. „Vážně jsem se tehdy zabýval i myšlenkou stát se laickým kazatelem, ale stále jsem si nebyl jistý, zda mám odejít od divadla. Pak jsem došel k tomu, že se dá docela dobře spojit obojí. Po Listopadu jsem totiž dostal krásnou nabídku z Divadla loutek, abych hrál v jejich inscenaci Ježíše. A právě to možná byla ta změna, na kterou jsem tak dlouho čekal.“ Následovaly další krásné role v hrách, z nichž mnohé jsou do-

Císař a tambor. Jeho bambitka míří na Ondřeje Vetchého, jenž se převtělil přímo do Jeho Veličenstva císaře Josefa II.

Foto: František Rezníček

dnes v repertoáru divadla: Půjdeme spolu do Bedléma, Kytiče, Oberon, jenž měl premiéru ve Francii, Ondráš... Spolu se svou ženou, herečkou Lenkou Kucharskou-Sedláčkovou, která po dlouholetém angažmá v Divadle Petra Bezruče přestoupila před dvěma lety do Divadla loutek, se začali toulat po světě a hrát divadlo.

„Je dobré hrát spolu,“ tvrdí Lenka. „Poznali jsme se při práci a věřím tomu, že jsme schopni dělat společně i jiné věci, kromě toho, že hrajeme ve stejném divadle.“ A tak vedle profesionálních povinností a dobře fungující domácnosti se čtyřmi dětmi zvládají i vlastní komponované pořady na principu recese a dada humoru. Poprvé se takto nekonvenčně představil Jirka Sedláček pod pseudonymem Oldřich Sivý na přehlídce „Bezručova Opava“ pásmem vlastních veršů. „Nebyla to ani tak soutěž, jako spíš recese,“ vzpomíná Jiří na překvapení, které tehdy se svou ženou Lenkou způsobil, když na jevišti před přísnými zraky poroty uspořádali piknik a mezi tím zpívali vlastní texty... „Pro diváky to byl dost velký šok. Mezi Bezručovými verši najednou tohle... Porota z toho byla taky vedle, ale nakonec jsme vyhráli...“ Už od studia na střední škole je Jirka Sedláček nevyčerpatelnou studnicí recesních nápadů, které často svěruje papíru. Šuplíky v jeho bytě se zaplňují verši i texty písniček, z nichž pak vznikají už zmíněná „rodinná“ komponovaná pásma plná humoru a neotřelých nápadů. A jak tvrdí autor: „Je to můj způsob aktivního odpočinku. Hraní si se slovy mě hodně baví...“

„Je mylné myslet si, že lidé

Kromě krásné role čerta Marbuela si letos Jirka Sedláček zahrál i loupežníka v pohádce České televize Ostrava.

Foto: archiv

hluboce věřící postrádají smysl pro humor,“ doplňuje svého manžela Lenka. „V něm se humor a víra neruší. Je úžasné, že pochopení téhle skutečnosti nás od něčeho osvobodilo a zároveň navrátilo k práci, která nás baví. Děláním ji strašně ráda, i když právě víra mi pomohla přehodnotit spoustu věcí v životě a ujasnila nám oběma, kam vlastně jdeme a co chceme. Bereme to jako hřívnu, kterou nelze zahodit, ale rozmnožit.“

Sklobit domácíme se čtyřmi krásnými kluky (Jirka, Pěťka, Ivošek a nejmladší Míša) s divadlem, hraním s kapelou Archa N, dabingem filmů pro televizní kanál Kabel Plus Film a vlastními zálibami, to opravdu není nic s medem. Ale jak se zdá, Jiří i Lenka to zvládají na výtečnou. Možná i proto, že si doma vždycky dokážou najít čas pro chvíle pohody, při nichž se tak příjemně povídají, muzicíruje a pije čaj z povídaté „čajové sbírky“, která je další chloubou i koníčkem hlavy rodiny...